



Проблеми на белодробната туберкулоза

Почти 1/3 от населението по света, тоест около 2 милиарда души, са инфектирани с туберкулозни бактерии и с риск от развитие на заболяване. Повече от 8 милиона души годишно развиват активна туберкулоза и около 2 милиона умират от това заболяване. Коинфекцията с ХИВ също значително повишава риска от развитие на туберкулоза.

В последните години се наблюдава негативна тенденция за зачестяване на тежките форми на белодробна туберкулоза, на пациенти с мултирезистентна туберкулоза, както и бавно нарастване на заболяемостта на туберкулоза при деца. Множествената резистентност, която възниква главно при неправилно провеждане на лечението на туберкулозата, е проблем, който може да придобие значителна важност в страната.

Основна причина за повишаващото се бреме на туберкулозата в страната е подценяване на заболяването – забавено откриване на случаите, късно поставена диагноза и неадекватно лечение.

Основните структури и управленски механизми за контрол на туберкулозата, създадени за откриване и лечение на заразоносителите, са разработени и формулирани като DOTS – стратегия пряко наблюдавано лечение в съкратени срокове. Страните, въвели тази система в широк мащаб, са постигнали забележителни резултати.

През 1993 г. СЗО обяви туберкулозата за глобална заплаха с изтъкване на нейното нарастващо значение като обществена здравна опасност. Анализът на причините за бавното снижение на заболяемостта от туберкулоза наложи създаването на подробно разработена и финансово обезпечена „Национална програма“ за контрол на туберкулозата в Република България за периода 2007–2011 г. Целите на тази програма са да се намали заболяемостта, смъртността и разпространението на туберкулозата и да се предотврати разпространението на лекарствената резистентност.

Доц. Владимир Максимов,
Ръководител на Катедра по белодробни болести,
Медицински университет, София